

Agro Nyt

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 13 nr. 11

november 2001

DIALOG MELLEM KULTURER

Der er ikke megen hæder vundet ved at gå imod strømmen i stillestående vand. Men når strømmen bruser og folkestemninger raser, så kræver det sin mand at tale Roma og pøblen midt imod. Et sådant mod udviste renæssancefilosoffen Nicolaus Cusanus (1401-1464), da nyheden om Konstantinopels fald nåede Europa i 1453. Rædselsberetningerne om de kristnes blodige skæbne rejste et politisk og folkeligt krav om hævn, korstog og religionskrig. Cusanus gik i den stik modsatte retning. Mens alles sind var i kog, slog han med sit skrift »De pace fidei«, »Om Trosfreden«, til lyd for en sand dialog mellem kulturerne.

Nicolaus Cusanus havde i årene forinden været involveret i et forsøg på at skabe enighed mellem den østlige og vestlige kristne kirke. Det havde bragt ham til Konstantinopel. I det allerførste afsnit af »Om Trosfreden«, lader Cusanus sine læsere forstå, at han ikke er uberørt af rædselsberetningerne: »Nyheden om den tyrkiske Konges grusomme fremfærd i Konstantinopel fik en mand, som tidligere havde besøgt byen, til at brænde af længsel efter Gud. Han bønfuldt Skaberen om at gribe barmhjertigt ind overfor den forfølgelse, som rasede på grund af religiøse modsætninger. Efter nogle dage fik han et syn, måske som følge af langvarig meditation. Han så, at udvalgte indflydelsesrige vismænd, med indsigt i verdens forskellige religioner, ville kunne nå til et fælles og fast grundlag for evig religionsfred«.

I Cusanus' vision mødes sytten repræsentanter for alverdens religioner og nationer i himlen for deltage i en rundbordsdiskussion under ledelse af »Guds Ord«. Det er jo netop dette »Ord«, alverdens religioner til stadighed kommer op at toppes om. Men Cusanus søger ikke mod skabelsen af en ny, syntetisk religion, hvor eksisterende trosretninger æltes sammen til en altfavnende guddommelig leverpostej. Ved at adskille ritualer og tradition fra sandhed og profeter fra Gud selv lader Cusanus diskussionsdeltagerne enes om, at der forud for alle religioner ligger en »sand religion«. Menneskets søgen efter sandhed. Og dialogen mellem de forskellige veje til at søge denne sandhed må tage udgangspunkt i forestillingen om, at hver enkelt af os er skabt i Guds eget billede, »Imago viva Dei«.

Vi fejrer i år sekshundredeåret for Nicolaus Cusanus' fødsel. Derfor har Schiller Institutets stifter og internationale præsident Helga Zepp-LaRouche fundet det passende at kalde netop ham til kamp imod tidens urovækkende forsøg på at udløse et »civilisationernes sammenstød«. Hun opfordrer alle til at deltage i en international brevveksling for at fremme en »dialog mellem kulturer«. Opfordringen kan i sin fulde ordlyd læses på www.schillerinstitut.dk.

KRISENS FIRE FRONTER

Den globale strategiske situation er ikke blevet mindre kompleks i de uger, der er gået siden terroraktionerne i **New York** og **Washington** den **11. september**, snarere tværtimod. Som et pædagogisk hjælpemiddel til at bringe et vist mål af klarhed over det komplekse billede, kan man dele den accelererende globale krise op i fire tæt integrerede »fronter«: **1) Krigen i Afghanistan**; **2) Terrorkampagnen i USA**; **3) Krisen i Mellemøsten**, og **4) Den voksende globale økonomiske krise**.

Der kan næppe være tvivl om, at en væsentlig faktor i præsident **George W. Bush**' beslutning om at åbne en luftkrig imod **Taliban**-styret i Afghanistan den **7. oktober** har været, at det i første omgang fremstod som den »simpleste« reaktion på terrorhandlingerne den **11. september**. Man havde entydigt identificeret **Osama bin Laden** som den skyldige, og han befandt sig belejligt i et land, hvis regime hovedparten af de omkringliggende lande opfatter som en trussel. Derfor kunne den amerikanske regering samle international opbakning til et militært indgreb. Men allerede nu truer den »simple« løsning med at blive en særdeles kompliceret affære. Tre ugers bombninger har ikke mærkbart svækket Talibanregimet, som oven i købet har vundet en betydelig psykologisk sejr ved at fange og henrette den USA-støttede oppositionsleder **Abul Haq** den **25. oktober**. Forude venter en kold vinter og den muslimske højtid ramadanen. En langvarig krig med indsættelse af landstyrker og voksende afghanske civile tab kan hurtigt få den internationale opbakning til at smuldre. En yderligere komplicerende faktor er den ihærdige kampagne for at åbne endnu en krigsfront imod **Irak**, **Syrien** eller **Libyen**, som føres af stærke kræfter både inden- og udenfor den amerikanske regering. Skulle denne »civilisationernes kamp«-fraktion få held med sit forehavende, vil verden blive kastet ud i en helt uoverskuelig strategisk krise.

Hjemme i USA slides befolkningens nerver tynde af en konstant strøm af katastrofemeldinger. Oven i den faktiske trussel fra **miltbrand**-terroren (se detaljer nedenfor) skal befolkningen også forholde sig til indenrigsminister **John Ashcrofts** og nyudnævnte »hjemlandsforsvarsminister« **Tom Ridges** konstante advarsler om snarligt forventede terrorhandling. Den **25. oktober** underskrev præsident Bush en ny anti-terrorlov, der repræsenterer det største indgreb i den almindelige borgers frihedsrettigheder siden den amerikanske borgerkrig. Allerede mens dramaet udfoldede sig i New York og Washington den **11. september**, advarede den demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** i et »live« radiointerview om, at dette kunne være begyndelsen til et skjult »coup d'état« (se også *Agro-Nyt*, okt. '01). Den nye anti-terrorlov er tydeligvis et skridt i den retning, og desværre tyder intet på, at man er kommet nærmere en opklaring af, hvem bagmændene bag dette snigende »coup d'état« er, til trods for at mere end **900** mennesker er blevet arresteret eller tilbageholdt.

Med mordet på den israelske turistminister, den stærkt højreorienterede general **Rahavam Ze'evi**, den **17. oktober** trådte krisen i Mellemøsten ind i en yderst farlig fase. Allerede den **12. oktober** advarede Lyndon LaRouche om en overhængende fare for, at **Israel** falder tilbage i rollen som USA's »break-away ally« eller »en allieret, der river sig løs«. Det var det, man oplevede i **1970'**erne, da USA var tæt

på at blive trukket ind i en Mellemøstkrig på Israels side. Og det var det samme, man så i **1982**, da daværende forsvarsminister **Ariel Sharon** saboterede præsident **Reagans** fredsfølinger til de arabiske lande med en blodig invasion af **Libanon**. Israel har altid reageret voldsomt på enhver udsigt til en amerikansk-arabisk alliance. Med et angreb på Syrien og/eller Irak kan Israels militær fremtvinge den »anden front«, som den amerikanske højrefløj indtil nu ikke har kunnet lokke præsident Bush til at åbne. Samtidig vil USA's alliance med de arabiske lande i Afghanistankrigen fordufte som dug for solen.

På den økonomiske front er situationen faktisk helt uoverskuelig. *Agro-Nyt's* kilder i finansverdenen understreger, at der ikke er nogen som helst på kloden, som ved, hvad den reelle økonomiske effekt af terrorhandlingerne den **11. september** har været. Verden var allerede i dyb økonomisk krise inden flyene ramte **World Trade Center** og **Pentagon**. At den er blevet mange gange værre siden da, kan alle forstå, men nøjagtigt hvor slemt det står til, ved ingen. Den amerikanske arbejdsløshed er eksploderet og privatforbruget og investeringerne er brudt sammen i en skala, man aldrig tidligere har set. Godt nok er det amerikanske aktiemarked steget over de seneste par uger, men det skyldes udelukkende en uskøn blanding af ønsketænkning og brutal manipulation med markedet. En af *Agro-Nyt's* kilder peger på den store forskel på aktie- og obligationsmarkederne. Hvis det amerikanske aktiemarked havde reageret med lige så stor bekymring og forsigtighed, som man har set det på obligationsmarkedet, ville det amerikanske aktieindeks **Dow Jones** ligge nede omkring **6.000 point** og ikke på de knap **9.400**, vi så i slutningen af **oktober**. Det er lagt op til uhyggelige korrektioner i aktiekurserne, når virkeligheden for alvor slår igennem. Og virkeligheden kan dukke op i form af gældskrisen i **Argentina**.

TERROR MED MILTBRAND

Den **5. oktober** døde **Robert Stevens**, billedredaktør ved den amerikanske mediekoncern **American Media Inc.** i **Boca Raton, Florida**, efter kort tids sygdom. Den efterfølgende obduktion og laboratorieundersøgelse bekræftede lægernes mistanke: Stevens var død af den ekstremt sjældne sygdom **miltbrand**. To dage senere viste blod- og slimprøver, at endnu en medarbejder ved American Media Inc. var inficeret med miltbrandbakterien uden dog at have udviklet sygdommen. Den **12. oktober** blev en medarbejder ved tv-stationen **NBC** i **New York** diagnosticeret med en hudinfektion af miltbrand, efter at have åbnet et trusselsbrev adresseret til tv-stationens nyhedsoplæser **Tom Brokaw**. Den voksende mistanke om et igangværende biologisk terrorangreb blev til vished den **15. oktober**, da de amerikanske sundhedsmyndigheder fandt smittefarlige miltbrandsporer i et trusselsbrev adresseret til talsmanden for **Det amerikanske Senat**, demokraten **Tom Daschle**. Et tredje trusselsbrev blev fundet hos redaktøren af avisen *The New York Times*. Alle tre trusselsbreve var poststemplet **Trenton, New Jersey**.

Den **17. oktober** blev store dele af **Den amerikanske Kongres** lukket, og i de følgende dage dukkede der miltbrandsporer op i flere postterminaler, som sorterer og udbringer post til de offentlige kontorer i **Washington**. Blandt de ramte institutioner er **Det hvide Hus**, udenrigsministeriet, justitsministeriet, sundhedsministeriet, højesteret og efterretnings-

tjenesten CIA. Den **21. og 22. oktober** døde **2** postmedarbejdere ved **Brentwood**-terminalen i det nordøstlige Washington af miltbrand. Oven i de faktiske forekomster af miltbrandsporer skal de amerikanske myndigheder, ligesom i **Danmark**, tage sig af tusinder af falske alarmer udløst af »spøgefugles« forsendelser af flormelis og andre former for pulver. Ved udgangen af oktober er **3** mennesker døde af miltbrand i **USA**. Yderligere **15** er diagnosticerede med forskellige varianter af sygdommen og mere end **14.000** mennesker er under præventiv behandling med antibiotika.

De tre trusselsbreve bar tydelige tegn på at være afsendt af samme person eller gruppe af personer. Desuden stammede miltbrandbakterierne fra én fælles kilde. Det gjaldt også for de øvrige fund af miltbrandsporer. De amerikanske sundhedsmyndigheder har identificeret miltbrandbakterien som værende af »Ames-stammen«, opkaldt efter det biologiske laboratorium i **Ames, Iowa**, hvor netop denne miltbrandstamme første gang blev isoleret og beskrevet i **1930**'erne. Ifølge det britiske videnskabstidsskrift *New Scientist* den **24. oktober** var det samme stamme, som det amerikanske militær anvendte til udvikling af biologiske våben i **1950**'erne og **1960**'erne. *New Scientist* påpegede desuden, at den variant af »Ames«, som i dag findes i det internationale »bakteriestammebibliotek«, netop er den militære variant. Det var det britiske militære biologiske labo-

ratorium i **Porton Down, Wiltshire**, der beskrev stammens DNA. Små laboratorieudgaver af »Ames-stammen« har været tilgængelige flere steder i verden, men USA har som det eneste land anvendt den til militære formål. Ifølge *New Scientist* benyttede f.eks. **Irak** sig af den britiske »Vollumstamme« ved sine våbenforsøg. Selv om USA ødelagde alle sine biologiske våben efter **1969**, er det i dag ikke svært at fremskaffe den militære udgave af »Ames-stammen«, skrev *New Scientist*.

Trods disse klare indikationer på en hjemlig kilde til miltbrandterroren forsøgte »kriksfraktionen« i den amerikanske regering, ledet af viceforsvarsminister **Paul D. Wolfowitz**, ihærdigt at udnytte den voksende panik til at udvide krigen i **Afghanistan** til også at inkludere et angreb på Irak. Wolfowitz' gamle politiske netværk trådte i aktion, og tidligere CIA-chef **James Woolsey**, FN's tidligere våbeninspektør i Irak **Richard Butler**, samt den ekstremt højreorienterede forsvarsrådgiver **Richard Perle** (blandt venner kaldet »Mørkets Prins«) optrådte hyppigt i alle de amerikanske medier med skrâsikre meldinger om, at det var **Saddam Hussein**, der stod bag miltbrandangrebet. Derfor skulle den amerikanske offentlighed indstille sig på, at krigen meget snart måtte udvides til at inkludere et angreb på Irak og eventuelt en efterfølgende invasion. Indtil videre har kampagnen været forgæves, men den fortsætter.

OPERATION NORTHWOODS

I foråret udkom en bog, der på ubehagelig vis kaster lys over **Lyndon LaRouches** påstand om, at terroraktionerne i **New York** og **Washington** ikke kunne have fundet sted uden en betydelig grad af meddelagtighed af »højtstående kredse« i **USA**. Bogen hedder: »*Body of Secrets: Anatomy of the Ultra-Secret National Security Agency*« (»Hemmelighedernes Kerne: Det ultra-Hemmelige Nationale Sikkerhedsagenturs Anatomi«, bogen er ikke oversat til dansk) og er skrevet af den amerikanske historiker **James Bamford**. Den er baseret på dokumenter, som skulle have været destrueret for mere end **40 år** siden, men som blev bevaret og frigivet i **1998-99** i henhold til den amerikanske offentlighedslov. Bogen giver en klinisk gennemgang af de metoder, den superhemmelige efterretningstjeneste **NSA** anvender sig af.

En af bogens mest iøjnefaldende afsløringer hedder »**Operation Northwoods**«. Det var en hemmelig plan, udarbejdet af den amerikanske forsvarskommando i **1962**, efter hvilken en serie af blodige terroraktioner imod mål hjemme i USA skulle vende den offentlige opinion til fordel for en invasion af **Cuba**. Præsident **John F. Kennedy** havde efter fiaskoen i **Svinebugten** flyttet ansvaret for håndteringen af Cuba fra **CIA** til forsvarsministeriet. Men her havde man sine egne invasionsplaner. De gik under navnet »**Operation Mongoose**«. De var udarbejdet under ledelse af forsvarschef **Lyman Lemnitzer** og

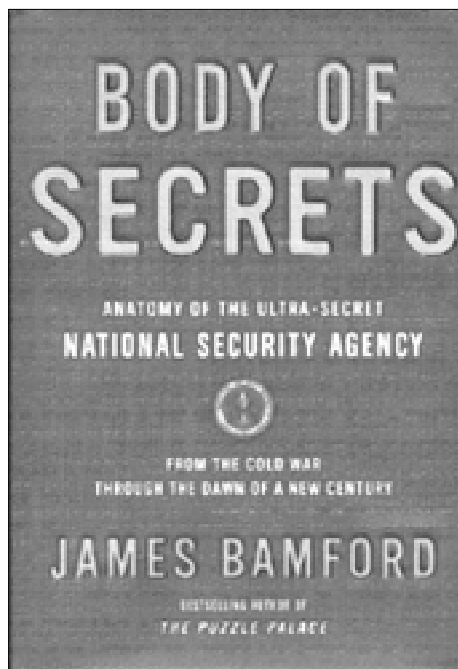
Edward Landsdale, der var vicedirektør for **Pentagons Afdeling for Særlige Operationer**. Man manglede blot en brugbar »undskyldning« for at iværksætte selve invasionen. Den skulle »Operation Northwoods« levere.

Planen indeholdt forslag til en række terroraktioner mod amerikanske mål. Det kunne være en serie af velkoordinerede »hændelser« ved den amerikanske base i **Guantanamo** på Cuba, hvor venligtsindede cuba-

nere i kommunistcubanske uniformer saboterede fly, sprængte ammunitionslagre i luften eller lignende. Eller man kunne sprænge et amerikansk krigsskib i luften ude i bugten og så give Cuba skylden. Pressens lister over dræbte amerikanske marinesoldater skulle så skabe hjemlig forargelse. Men forslagene gik videre: »Vi kunne også iværksætte en kommunistcubansk terrorkampagne i **Miami**-området eller andre byer i **Florida** eller endog i **Washington**...«. »Vi kunne detonere et par bomber af plastisk sprængstof« og så arrestere cubanske agenter. Eller vi kunne »foretage kapringsforsøg imod civile fly og båd«. Et andet forslag involverede en fingeret nedskydning af et civilt fly over cubansk luftrum.

Agro-Nyt's samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* har på

egen hånd eftersat de dokumenter, som James Bamfords bog er baseret på, og kan bevidne at hans beskrivelser ikke er overdrevne.

»MADE IN THE U.S.A.«

Den **27. oktober** skrev *The Washington Post*, at ledende efterretningskredse efterhånden var overbeviste om, at de ansvarlige bag miltbrandangrebene skulle findes blandt hjemlige kredse. Det systematiske angreb på regering og presse pegede i retning af stærkt højreorienterede amerikanske kredse, evt. militsgrupper. Desuden har truslen om angreb med miltbrand i flere år været det hyppigst anvendte skræmmemiddel blandt hjemlige galninge. Ifølge *The New York Times* den **27. oktober** viser den database, som **Monterey Institute of International Studies** har samlet over terrortrusler, at ud af de **104** trusler om terror med kemiske, biologiske og atomare våben, som blev udstedt i **USA i 1999**, drejede de **81** sig om miltbrand. I 2 af tilfældene blev der fremsendt pulver, der skulle ligne miltbrandspor.

Ifølge *The Washington Post* hælder de amerikanske efterforskere til den antagelse, at personerne bag miltbrandterroren slet ikke er tilknyttet **Osama bin Laden** eller hans **al-Qaeda**-netværk. Trusselsbrevens referencer til den **11. september** og »afslørende« sætninger som »Allah er stor«, ser man som bevidste vildledninger. Men det har tilsyneladende ikke fået de samme efterforskere til at overveje, om den officielle forklaring på begivenhederne den **11. september**, nemlig at »Osama bin Laden står bag det hele«, nu også er den fulde og sande historie.

Ifølge *Ekstra Bladet* den **20. oktober**, må de forskellige amerikanske efterretningsstjenester havde vidst langt bedre besked med de planlagte terrorhandlinger den **11. september**, end de har indrømmet overfor offentligheden. *Ekstra Bladet* har fået fingre i en fortrolig liste over **370** mistænkte terrorister, som det amerikanske forbundspoliti, **FBI**, har sendt til en række landes finansmyndigheder. De pågældende personers konti skulle efterses for mistænkelige penge-transaktioner. Det finske finansråd lagde ved et uheld listen ud på sin hjemmeside.

Ekstra Bladet forelagde listen for en tidligere agent i den hemmelige amerikanske efterretningsstjeneste **NSA, Wayne Madsen**. Han tvivlede stærkt på, at de amerikanske myndigheder skulle være i stand til at fremstille en så detaljeret liste kun **20 dage** efter terrorhandlingerne. Hovedparten af oplysningerne må have været i efterretningsstjenesternes besiddelse længe inden den **11. september**. Og når man vidste så meget om terroristerne på forhånd, undrede Wayne Madsen sig over, at myndighederne ikke »lagde to og to sammen« og stoppede terroraktionerne.

Wayne Madsen hæftede sig også ved de **19** terrormistænktens amerikanske opholdsadresser. De har tilsyneladende alle boet i nærheden af sensitive militære baser og flytræningscentre. **Vero Beach** og **Pensacola** i **Florida**, **Corpus Christi** i **Californien** og **Fort Smith** i **Arkansas**. Ved Fort Smith ligger desuden en lille lufthavn, **Mina Airfield**, som styres af **CIA**. Det var her kontrabevægelsen blev trænet til indsats i **Nicaragua** i midten af **1980'erne**, påpegede Wayne Madsen (og det var her kokain blev smuglet ind i

forbeholdt avispostkontoret

USA som et led i den såkaldte **Iran-Contra**-operation -red.). Den tidligere NSA-spion sagde det ikke åbent, men de pågældende opholdsadresser mere end antyder, at de **19** hovedmistænkte terrorister havde en eller anden form for kontakt til de dele af den amerikanske efterretningsstjeneste, der i årtier har kørt hemmelige og beskidte operationer.

Ifølge *Agro-Nyt's* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* krydser de terrormistænktens spor også højreorienterede kristne fundamentalisters. Hovedmistænkte **Mohammed Atta** og **Marwan Al-Shehhi** lejede fly fra **Kemper Aviation** i **North Palm Beach Airport** udenfor **Miami**. Flyselskabets ejer **Joe Kemper** har i over **20 år** fungeret som »missionærpilot« for **SAMAIR, South American Mission Air**, som driver fundamentalistiske kristne missionsaktiviteter blandt indianerstammerne i **Peru** og **Bolivia**. En af de piloter, som trænede Atta og de andre terrormistænkte på **Huffmans flyveskole** i **Venice, Florida**, var **Mike Mikarts**, der også har været »missionærpilot« for en organisation i **Sarasota, Florida**, der kalder sig **Agape Flights**, og som driver missionsarbejde i **Haiti** og **Den Dominikanske Republik**. De fleste af disse »missionærpiloter« er tidligere militærpiloter med en fortid i andre obskure operationer, inkl. Iran-Contra-affæren.

Netop spørgsmålet om pilottræningen af de mistænkte terrorister er et af de største huller i den officielle beskrivelse af begivenhederne den **11. september**. I et stort antal artikler i den amerikanske presse har eksperter gentagne gange fastslået, at de fire terrormistænkte, som FBI har udpeget som piloterne på de fire fly, ikke besad de nødvendige kvalifikationer til at kunne gennemføre de komplicerede manøvrer, det krævede at ramme **World Trade Center** i **New York** og **Pentagon** i **Washington**. Et halvt eller helt års træning i et sportsfly, kombineret med et par timers træning i en flysimulator, vil ikke gøre nogen som helst i stand til at manøvrere store passagerfly i lav højde og ramme udvalgte mål. En af dem, som fra starten har tvivlet på den officielle historie, er **Egyptens** præsident **Hosni Mubarak**. Han er selv uddannet pilot. Men hvis det ikke var Mohammed Atta og hans medsammensvorne, som fløj de fire passagerfly, hvem var det så? Det spørgsmål kan kun besvares, hvis efterforskningen får et langt bredere perspektiv end hidtil.

242-ÅRS FØDSELSDAG

Lørdag den **10. november** vil **Schiller Instituttet** fejre **Friedrich Schillers 242-års** fødselsdag. Som tidligere år vil det foregå med musik, poesi og sang.

Festen vil finde sted i Københavnsområdet fra **14:00-17:00**. For sted og tilmelding: Ring på **35 43 00 33**.

AGRO-NYT udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, e-mail: si@schillerinstitut.dk Internet-adresse: <http://www.schillerinstitut.dk/> Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell, Thomas Vissing og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år - 2000 kr. 6 mdr. - 1000 kr. 3 mdr. - 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse ISSN: 0905-3786 Eget tryk